

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף קיד עמוד ב

- א] איזה ירק מביאים אחר הקידוש בליל פסח ובמה מטבילו, ומדוע ?
- ב] אכל מרור מבלי להתכוון למצות אכילת מרור, האם יצא ?
- ג] כיצד הוכיח ריש לקיש מהמשנה שמצוות צריכות כוונה, וכיצד נדחה ?
- ד] אכל מרור דמאי או לחצאים, האם יצא ידי חובתו ?
- ה] אלו שני תבשילים מביאים לשלחן בליל פסח ?

- א] הירק: כל ירק מלבד חזרת, ומברך "האדמה". ואם אין שם ירק אחר, מביא חזרת. מטבילו: לרש"י בחרוסת. לרשב"ם, בדבר אחר מלבד חרוסת. הטעם: כדי שישאלו התינוקות, שהרי אין דרך לאכול ירקות לפני הסעודה.
- ב] לתנא בכרייתא יצא, שמצוות אין צריכות כוונה. ולר' יוסי, לא יצא.
- ג] הוכחה: אכל חזרת לטיבול ראשון, חוזר ואוכל חזרת לשם מצות מרור, הואיל ולא נתכוון באכילה ראשונה לשם מצות מרור. הרי שמצוות צריכות כוונה. דחיה: שמא יצא ידי חובת מרור באכילה ראשונה אף שלא כוון לשם מצוה. והטעם שחוזר ואוכל חזרת, לעורר התינוקות לשאול למה מטבילים פעמיים.
- ד] דמאי: יצא. כיון שאם יפקיר נכסיו ויעשה עני, יהא רשאי לאכול דמאי. לחצאים: אכל חצי זית מרור ושהה פחות מכדי אכילת פרס, וחזר ואכל חצי כזית, יצא.
- ה] רב יוסף: שני מיני בשר. אחד צלוי זכר לקרבן פסח, ואחד מבושל זכר לחגיגה. חזקיה: דג שמרוח עליו ביצה, נחשב כשני תבשילים (וכן בשר והמרק שהתבשל בו). רב הונא: אפילו תרדין ואורז, וכל שכן שני מיני בשר. וכן נהג רבא. מבואר שבאורז אין חשש חימוץ. ושלא כר' יוחנן בן נורי שסובר שאורז מין דגן הוא, וחייבים על חימוצו כרת, ואדם יוצא בו חובת מצה.